

fredløs Tilværelse. Den store Selskabsrejse Jorden rundt opgav han hurtigt, som du nok veed. Jeg tror ikke, Rejsefællerne passede ham. Nu flakker han om paa egen Haand, men det synes ikke at gøre ham mere tilfreds. Jeg forstaar mig ikke paa ham.»

»Jeg vil sige dig, Asmus — siden du nu nævner det — Dihmer skuffede mig i Grunden ikke saa lidt. Du havde selv forberedt os paa, at han havde forandret sig, og jeg maa tilstaa, jeg holdt mere af ham i hans oprindelige Skikkelse. Jeg tror ogsaa, at Jytte følte sig skuffet, og det gjorde vel nok sit til, at det gik som det gik.»

»Noget ekscentrisk er han unægtelig bleven. Men det er vel kun en Overgang. Han skrev til mig sidst, at han nu vilde afvente Udfaldet af Valgene og derefter tage sin Bestemmelse. Forhaabentlig kommer han til den Tid hjem som den gamle Torben Dihmer, vi allesammen kender og holder af.»

Fru Bertha tav et Øjeblik paa sin tankefulde Maade. Saa rystede hun paa Hovedet og sagde:

»Nej, Asmus! De gode Dage kommer aldrig tilbage for nogen.»

»Du er bleven saa mistrøstig, Tante Bertha.»

»Ja ja; men det skal vi nu ikke tale om. Har jeg forresten fortalt dig, at en af vore Bekendte har set Torben Dihmer sammen med en meget elegant Dame i München?»